

Finansloven. Da jeg ikke har hørt nogen Udtalelse fra den højtærede Ordfører (Johansen) om, at man har haft nogen Konference med Ministeriet om denne Side af Sagen, tillader jeg mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede tilstedeværende Minister, om han kan udtale sig om dette Punkt. Sagen er nemlig den, at hvis vi ikke gennemføre Forandringen effektivt, betyder Nedsættelsen af Værnepligtsalderen i Øjeblikket en meget stor og betænkelig Fare for Landet. I Virkeligheden komme vi til at staa betydelig ringere i de nærmeste Aar end tidligere, og det var dog ikke Meningen; Meningen med Nedsættelsen var tværtimod at gøre den mobile Styrke mere effektiv. Jeg tillader mig derfor meget indtrængende at rette en Anmodning til Ministeriet om at komme med klare og bestemte Oplysninger paa dette Punkt. Hvis de ikke ere af den Art, at de ere tilfredsstillende, vil jeg for mit Vedkommende raade alle til at stemme imod Lovforslaget, idet vi i Virkeligheden ere meget bedre stillede med den nugældende Værnepligtslov end med en Værnepligtslov som den foreslaaede, saafremt den ikke effektueres straks.

Justitsministeren (Billow): Maa jeg begynde med at takke Udvalget for den hurtige og velvillige Behandling, som dette Forslag har nydt. Udvalgets Arbejde har resulteret i, at der ikke fra Udvalgets Side er stillet et eneste Ændringsforslag, men at derimod de af mig stillede Ændringsforslag ere tiltraadte af hele Udvalget. Disse af mig stillede Ændringsforslag ere, som den ærede Ordfører sagde, væsentlig kun af formel Natur. Dette gælder ubetinget Bestemmelsen i § 8. Vel er der en reel Forandring paa dette Punkt, nemlig den, at der ogsaa paa Frederiksberg skal være to Medlemmer af Kommunalbestyrelsen som Medlemmer af Sessionerne, i Stedet for, som efter det i Folketinget vedtagne Forslag, 1 Medlem; men dette søgte man ogsaa at faa rettet ved tredje Behandling i Folketinget, og kun ved en Fejltagelse skete det ikke. Reelt er der altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem det af mig her stillede Forslag og det i Folketinget vedtagne Forslag.

Ændringsforslaget til § 12 er rent formelt og Ændringsforslaget til § 22, det Ændringsforslag, som angaar Nummerbytningskommissærerne indeholder ligeledes hovedsagelig Bestemmelser af formel Natur. Der er kun indføjet en Bestemmelse, hvorved der gives Justitsministeren Ret til

at bestemme, hvornaar de nuværende Nummerbytningskommissærers Virksomhed ophører. Aarsagen til, at jeg har stillet dette Forslag, er, at der derved aabnes en Mulighed for Ministeren til at vise billig Hensyntagen til de nuværende Nummerbytningskommissærer, saaledes at deres Virksomhed ikke behøver at ophøre lige straks, naar denne Lov er bleven stadfæstet.

Ændringen til § 41 er bleven foranlediget ved en Henstilling fra Forsvarsministeriet, idet man var bange for, at man ikke saa let skulde kunne faa fat paa saadanne værnepligtige, der opholdt sig et halvt Aar i eet Lægd, derefter et halvt Aar i et andet Lægd o. s. v. Derfor bestemmes det, at man skal melde sig, naar man har opholdt sig et Sted over 5 Maaneder. Der sigtes her navnlig til Tyende, som hurtig kan flytte fra et Lægd til et andet. For deres Vedkommende fandt man det rigtigst at forandre Fristen fra 1 Aar til 5 Maaneder.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) rettede en Forespørgsel til mig eller rettere til Forsvarsministeren, eftersom Spørgsmaalet vedrører Forsvarsministeriet mere end Justitsministeriet. Det samme Spørgsmaal har været rettet til Forsvarsministeren i Folketinget, og der har Forsvarsministeren besvaret det derhen, at den Bemyndigelse, som Hærlovens § 234 gav Ministeren, agtede han ikke under de forhaandenværende Forhold at benytte sig af. Vel siger det ærede Medlem nu, at det drejer sig ikke om andet end om en Bevilling paa Finansloven, men den skulde da være af en saadan Størrelse, at jeg tror, at den meget vanskeligt vilde blive given. Jeg mener altsaa, at det i Virkeligheden er et stort Realitets- og ikke et Formalitetsspørgsmaal. Jeg maa derfor henholde mig til den Udtalelse, som Forsvarsministeren i Folketinget er fremkommen med som Svar paa den til ham rettede Forespørgsel. Jeg tror dog ikke, at det vil betyde nogen Svækkelse af Forsvaretskraften eller en Føringelse af Værnepligtsloven, at man nu forandrer Værnepligtsalderen fra 22 til 20 Aar. Det er rigtig nok, at der vil blive en Del flere, der kunne blive kasserede og blive fri for Militærtjenesten end hvis man benytter sig af § 234, det kan ikke bestrides. Men man opnaar ogsaa den Fordel, at man kan stille noget større Fordringer ved Sessionen. Nu er der en Ting, som er baade bekostelig for Statskassen og besværlig for de værnepligtige, det er de saakaldte Efter-